

Csütörtök este is a Befogadó Kávéház adott otthont a Nikodémusok órája előadásának, ahol a nevelőszülői elhivatottság és a valahová tartozás érzése volt a fő téma. Az előadáson Csipák Péterné Irénke, nevelőszülő és a Fészek Egyesület elnöke, valamint Lotchman Lászlóné, nevelőszülői tanácsadó beszéltek tapasztalataikról és pályájuk nehézségeiről.

Az előadás kezdetén Lotchman Lászlóné kérdéseket tett fel vendégének a nevelőszülősséggel kapcsolatban. A gyermekekkel már harminc éve foglalkozó nevelőszülő elmondta, hogy érzése szerint még nem fáradt el, sőt büszkén tekint vissza, mert több mint tizenöt gyermeket nevelt, akik közül sokaknak már saját csemetéje is van. Kihangsúlyozta, hogy a nevelőcsalád minden tagjának együtt kell működnie, mert a nevelt gyermeknek más szükségletei vannak, mint a sajátjának. Ezt egy hasonlattal éreztette: „Ahhoz hasonlíthatnám, hogy van jogosítványom, mégis ha kamionba ülnék, biztos balesetet okoznék.” Arra a kérdésre, hogy ki lehet nevelőszülő magát a jogszabályt idézte, néhány saját megjegyzéssel: „Minden huszonnegyedik életévét betöltött, büntetlen előéletű magyar állampolgár, aki rendelkezik a megfelelő feltételekkel. Például gondozott gyermeknek biztosítani kell hat négyzetméter saját »területet«. A nevelőszülő egyszerre a sajátjai mellett összesen 4 gyermeket nevelhet.”

A kérdések után személyes élményeikből merítve meséltek élettörténeteket, gyermekorsókat. Sok öröm van egy gyermek nevelésében. Csipák Péterné azonban saját tapasztalataiból kiindulva tudja, hogy a helyzetet sokban javítja, ha testvérpárok együtt nevelkednek. Ha együtt nevelkedhetnek, komoly kapcsolat alakulhat ki közöttük, ami nagyon jó alaptőke. Lotchman Lászlóné átvéve a szót a nevelőszülői tanácsadó munkájából merített történeteket. Egyszer egy kollégiumba ment meglátogatni egy volt neveltet és vele ment egy olyan gyermek, akinek folyamatban volt az ügye. A volt nevelt pedig így szólt a kisebbhez: „Jól fogd meg azt a kezet, mert csak ez segíthet neked.”

Aki nevelőszülő szeretne lenni, annak egy huszonnyolc órás képzésben kell részt vennie. Miután befogadott valakit a család az első években fél évenként, majd három évenként van ellenőrzés, amely során a gyermek pszichés állapotát és a szülők fáradtságát vizsgálják. Míg korábban a probléma felismerését követően rögtön nevelőszülőkhöz került egy gyermek, ma a hálózat előbb megpróbál a problémás családnak segítséget nyújtani, s csak a legindokoltabb esetben elvenni a gyermeket szüleitől. Napjainkban a nevelőszülők feladata, hogy „meggyógyítsák” a gyermeket, s a „gyógyulást” követően egy új családnál nőjön föl. Ami érzelmileg nehéz, hisz szeretetből segítenek a gyermeknek. A szakemberek szerint érzelmek nélkül, távolságot tartva nem működhet a „gyógyítás”, mert a gyermek nem fogja magát biztonságban érezni.

Kiemelték, hogy sokkal jobb, ha a gyermek tudja, hogy örökbefogadott, mert mindig megérzi azt, ha valami nincs rendjén. Sok nevelőszülő nem akarja ezt sem megérteni, sem megtenni. De mi történik akkor, ha a gyermek megkérdezi, hogy milyen volt pocaklakó korában, tud-e a szülő egy életen át hazudni gyermekének?

Zárásként Csipák Péterné egy hasonlatot mondott: „Számomra ez olyan, mintha elültetnék egy palántát, ami ha jól dolgoztunk szárba szökken.”

Géczi Dominika